

[Simonsen.]

var ligefrem træffende, saa jeg skal ikke komme nærmere ind paa den. Men der kan ogsaa drages andre Sammenligninger. Den Lov, man her vil trumfe igennem, har en paafaldende Lighed med de Foranstaltninger, der i sin Tid fremgik af Köller-Regimentet i Sønderjylland. Det var mod de danske Sønderjyder, Köller-Vældet rettede sine Slag; nu retter danske Højre- og Venstremænd Slagene mod Arbejderne, mod de danske Arbejdere og deres Organisationer, og de gør det oven i Købet i Frihedens Navn, i Frihedens misbrugte Navn. Men efter hvad der er gaaet forud, og efter det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsens Udtalelser tror jeg nok, man med Sandhed kan sige, at Friheden har staaet og tudskraalet udenfor de Konservatives og Venstres Partiværelser, medens Paavirkningen til at stemme for denne Lov fandt Sted.

I Øjeblikket fører vi her i Landet store Forhandlinger om Forsvarssagen, og de Konservative og Venstre vil gerne have, at vi skal betragte den Sag som hellig. Der er ingen Ende paa den Tale, vi i disse Dage, da Regeringens Lovforslag om Rigets Forsvar er til Behandling, hører om Enighed og Samdrægtighed og Forsvar for Fødelandet, som alle skal være med til; og det kan jo lyde meget godt alt sammen, og man appellerer jo ikke mindst til Arbejderne, som for øvrigt .....

Formanden: Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at Forslaget om Rigets Forsvar ikke er til Behandling.

Simonsen: Nej, jeg skal heller ikke tale om det. Man appellerer til Arbejdernes Følelser, og man taler skønt om Enighed og Sammenhold og Samdrægtighed. Men hvordan behandler man Arbejderklassen, nu da man arbejder paa at gennemføre denne Lov? Er det Udtryk for et Ønske om, at Arbejderklassen skal have Ret her i Landet, virkelig Borgerret i Fødelandet? Jeg kan i hvert Fald ikke se det. Her behandler man Arbejderne som en Klasse for sig, som der skal træffes Undtagelsesbestemmelser imod. Nu glemmer man at tale om Samfundsborgerskab, Enighed og den Slags, som man hører om, naar det Forslag er til Behandling, som jeg ikke maa tale nærmere om.

Tror man, at en Lovforanstaltning som denne tjener til at skabe Sympati indenfor Arbejderne, til at give dem Kærlighed til Fædrelandet, naar Overklassen faktisk tydeligt nok viser ved deres Regimente, at de betragter Fædrelandet som deres alene,

medens Arbejderne kun skal være taalt og der ikke skal tillades dem andet end, hvad Overklassen finder for godt?

Efter 1864 sang det danske Folk:

Brat af Slaget rammet,
kastet haardt til Jord,
ligger brudt og lammet
du, vor gamle Mo'r.

Nu kan Arbejderne, hvis denne Lov bliver vedtaget, synges noget lignende. Organisationerne, som denne Lov er rettet imod, har for Arbejderklassen været den gode Moder, under hvis Vinger Arbejderne samledes, under hvis Vinger de søgte Varme og Beskyttelse, naar Kapitalisterne lavede Uvejrrundt omkring i Landet. Denne Moder vil man nu ramme og slaa haardt til Jord. I 1864 var det dog dem, man kaldte udenvæltts Fjender, som lammede os brat og slog os til Jord; men i dette Tilfælde er det Landsmænd, i hvert Fald Folk, som kalder sig Landsmænd, som vil ramme og lamme Arbejdernes Moder, Arbejdernes Organisationer, som de ved Menneskealdres Ofre har tømret og bygget op.

Men hvis denne Lov bliver gennemført — og det er jo muligt, at den bliver gennemført her i Tinget med et knebent Flertal, men det bliver i hvert Fald ikke med et Flertal af Folketingets Medlemmer —, saa har jeg det Haab, at det vil gaa, som det gik det danske Folk efter 1864, at der kommer en Opvejsningsdag, hvor danske Arbejdere med Glæde igen faar almindelig Borgerret i deres eget Land.

Det forekommer mig, at det er et meget daarligt Eksempel, de øjeblikkelige Magthavere, de, der i Øjeblikket har et lille Flertal i dette høje Ting, giver. Vi er sikkert alle klar over — selv fra Ministerbænken har der lydt Udtalelser, som viser, at man ikke er i Tvivl derom —, at det nuværende Regimente her i Rigsdagen og her i Landet ikke varer evigt; alle er sikkert klar over, at der snart vil komme en Tid, hvor andre kommer til. Det forekommer mig da at være et meget daarligt Eksempel at give Efterfølgerne. Men dette skal ikke i nogen som helst Maade være en Trusel, thi jeg antager og gaar ud fra som noget ganske sikkert, at naar Socialdemokratiet kommer til Magten og virkelig erobrer den politiske Magt her i Landet, vil de ikke gøre Gen-gæld og optræde saa hadefuldt og fjendsk og klasseegoistisk mod andre Befolkningsklasser, som Overklassen nu optræder overfor Arbejderne og deres Organisationer. Men kan vi ikke gøre andet, saa kan alle vi, der endnu har en Smule demokratisk Blod i Aarerne, der endnu har lidt Kærlighed til